

kast til traktat med de nye lande, der foreligger, at vi kan gøre brug af sikkerhedsmekanismen: »... når der på et givet tidspunkt er anledning til at forvente alvorlige eller uhensigtsmæssige forstyrrelser på det danske arbejdsmarked.«

Det er altså på det tidspunkt, hvor der er anledning til at forvente det, og ikke på det tidspunkt, hvor skaden er sket, at vi kan gøre det.

Kombineret med, at jeg før kunne oplyse hr. Thulesen Dahl, som jeg nu forstår ikke var klar over det, om, at der også er en anden mulighed end at ansøge Kommissionen om i de sidste 5 år at begrænse indvandringen, nemlig at landet selv kan beslutte det og give en notifikation til Kommissionen, så vil jeg godt spørge hr. Thulesen Dahl, om hr. Thulesen Dahl i lyset af alle de nye oplysninger, han nu har fået, ikke vil være enig med mig i, at der ikke er grund til at nære så stor bekymring på det her felt.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg takker hr. Thulesen Dahl for svaret. Jeg forstår, at grunden til, at man fra Dansk Folkepartis side er villig til at skære drastisk ned for de alderdårligst stillede i det danske samfund og bl.a. være med til at gennemtvinge, at unge mennesker under 25 år får 1.400 kr. at leve for om måneden, efter at boligudgiften er betalt, er at motivere dem til at tage arbejde.

Men så er det, som om argumentet bider sig selv i halen, for da jeg gik herop første gang, var det lige præcis, fordi hr. Thulesen Dahl havde sagt, at man fra Dansk Folkepartis side erkendte, at det var vanskeligt for folk, der var i den situation, at få arbejde. Og hvis vi ser på regeringens plan, det, der er lagt frem af regeringen, rammer det 30.000 mennesker, men det er kun nogle få tusinde, man selv tror på kommer i arbejde med den her foranstaltning. Resten får altså nogle forhold, der betyder, at de får langt dårligere vilkår end de pensionister, som Dansk Folkeparti ellers i andre sammenhænge vil understøtte.

Kl. 20.20

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Danmark skal ned på 0,7 pct. af bruttonationalindkomsten i ulandsbistand, og mit spørgsmål til Dansk Folkeparti før var så: Hvilke aktstykker vil Dansk Folkeparti stemme for i Finansudvalget, der svarer til, at Danmark så vil give 0,7

pct. af bruttonationalindkomsten? Jeg fik ikke noget svar.

Jeg gentager derfor spørgsmålet: Hvilke aktstykker er det for fremtiden, at Dansk Folkeparti agter at stemme for i Finansudvalget, så Dansk Folkeparti med sin stemmeafgivning viser, at det ikke bare er luftfrikadeller, når hr. Thulesen Dahl i dag står og siger, at vi skal give 0,7 pct. af BNI i ulandsbistand? Er det de aktstykker, der udmønter sektorprogrammer, landestrategier, som Dansk Folkeparti i dag stemmer nej til, som man for fremtiden vil stemme ja til, eller hvad er det helt konkret for nogle? Ellers er det, hr. Thulesen Dahl kommer med, jo ikke en pind værd.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til hr. Lars Barfoed: Jeg tror desværre ikke, jeg befinder mig i nogen vildfarelse omkring det her med de reguleringsmuligheder, der er.

Hr. Lars Barfoed spørger nu, om det ikke beroliger, at hvis vi har anledning til at forvente, at det kan gå galt, så kan vi skride ind. Jamen hvornår er det lige, vi har det? Er det, når polakkerne i den undersøgelse, jeg refererede før fra ugebrevet A4, tilkendegiver, at de i meget stort antal vil komme til Danmark, har vi så anledning til det?

Jeg tror ikke, hr. Lars Barfoed vil være enig med mig i, at det er nok. Er det så, når de står ved færgelejet på vej til Danmark, på vej til at gå om bord på den færge, der skal fragte dem til Danmark, har vi så anledning til det, kan vi så lukke eller hvad?

Eller er det ikke rigtigt, som jeg siger, at det er, når de er kommet til Danmark, og når vi kan se, at nu har der været forstyrrelser på det danske arbejdsmarked af en så stor grad, at det giver problemer, at vi så kan begynde at skride ind? Og de første 2 år kan vi så selv bestemme det, og efterfølgende, uanset at vi kan gøre det, som hr. Lars Barfoed siger, nemlig notificere Kommissionen, så er det jo efter Kommissionens retningslinjer, det er Kommissionen, der har det afgørende ord i den sag. Jeg er bestemt ikke tryk ved at give Kommissionen mandat til at beslutte, om det er ved at gå galt på det danske arbejdsmarked.

Så siger hr. Søren Søndergaard igen det her med, hvilke ydelser man kan få. Det, vi har været med til i forbindelse med arbejdsmarkedsreformen, er jo at sikre, at unge mennesker skal have et tilbud, et arbejdstilbud eller et uddannelsesstilbud. Og det skal de tage imod, og så